

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 430—432.)

Der var ikke stillet noget Vædringsforslag.

Lovforslaget som Helhed samt Spørgsmaal om dets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 47 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folkethinget for at fremmes der.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Underholdningsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægtefælle, m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2055 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Bloug: Jeg tror at have nogen Forpligtelse til at sige nogle Ord om det foreliggende Lovforslag, uagtet jeg hverken er lovhindig eller har havt Leilighed til at indvinde nogen Erfaring om disse Forhold. Jeg var nemlig en af de 63 Mænd af meget forskjellige Stillinger, som have tilladt sig at indgive et Andragende til den høitagtede Justitsminister om en Forbedring af de uægte Børns Forhold, og jeg har personlig havt den Ære at overrække Ministeren dette Andragende. Jeg tror da for det Første i det Store og Hele at maatte takke Ministeren, fordi han saa beredvillig har efterkommet idetmindste de 35 Andrageres Ønske. Den Tid, det har medtaget, skal jeg ikke gjøre ham nogenjohelst Bebreidelse for, dels fordi jeg erkjender, at Sagen trængte til en ny og selvstændig Underjøgelse, inden Ministeren foretog Noget, og dels fordi det jo havde været aldeles unyttigt, om dette Lovforslag var fremkommet i forrige Samling. — Jeg erkjender, at der, hvis dette Forslag bliver til Lov, vil ske en meget væsentlig Forbedring i de uægte Børns nuværende Stilling. Den første Paragraf bestemmer jo nemlig, at Alimentationsbidraget

skal vedbære indtil Børnets 18de Aar, for saa vidt Øvrigheden skjøner, at det er nødvendigt, den anden Paragraf, at Moderen til et uægte Barn skal kunne fordre, at Børnefaderen afholder mindst Halvdelen af de Udgifter, som Evangerfædet og Børnefæderden have medført for hende. I tredje Paragraf bestemmes det, at naar en Person, efter hvem der ikke findes Enke eller ægte Børn, efterlader sig uægte Børn under 18 Aar, skal det fornødne Underholdningsbidrag til Børnernes Moder afsættes af Boets Midler, forinden disse komme til Skifte mellem Arvingerne. I § 4 siges det, at Børnefaderens Bidrag skal kunne fordres erlagt af Fattigvæsenet i den Kommune, hvor han opholder sig, som da kan kræve det refunderet af den Kommune, hvor han er forjøgelsesberettiget, forsaavidt det ikke kan erholdes indrevet hos ham selv, og forsaavidt Moderen ikke selv modtager Understøttelse af Fattigvæsenet; i § 5 bestemmes, at Fattigvæsenet, naar Faderens Bidrag til uægte Børns Underhold ogsaa i andre Tilfælde er gaaet over paa det, kan forlange det betalt af Fattigvæsenet i den Kommune, hvor han er forjøgelsesberettiget, og endelig bestemmes det i § 6, at Fattigvæsenet kan forlange Faderens Opholdsstied efterlyst ved Politiets Bistand, naar det ikke selv kan finde, hvor han er. — Der er imidlertid et Par Punkter, ved hvilke jeg har nogen Tvivl om de der trufne Bestemmelser ere fuldkommen stemmende med Retfærdigheden. Det ene er Bestemmelsen i § 3, skjøndt jeg erkjender, at den stemmer overens med det Andragende, som blev indgivet til Justitsministeren; men dette er, som ved saadanne Foretagender naturligt, kun tilveiebragt der ved, at de Enkelte maatte læmpe sig efter Flertallets Mening. Jeg kan ikke erkjende, at Retfærdigheden ganske sfer Fyldest, naar der kun skal kunne kræves Underholdningsbidrag i Boet efter en Mand, som ikke efterlader sig Enke eller ægte Børn. Jeg kan ikke se rettere, end at dette Bidrag, der er paalagt Børnefaderen af Øvrigheden, maa være at betragte som enhver anden Gjæld, der paahviler ham; naturligvis, naar Boet ikke er solvent, kan der ikke være Tale om det. Jeg vil naturligvis ogsaa indrømme, at det vilde være Uret at fordre det, naar Enken og de ægte Børn ikke have tilstrækkeligt Underhold, men der lader sig mange Tilfælde tænke, hvor en Mand, der efterlader sig foruden Enke og ægte Børn ogsaa uægte Børn, sidder i stor Velstand. Der synes jeg, at det er stor Uret, at Moderen til Børnene ikke skal kunne fordre, ikke en Arvepart — det er der ikke Tale om — men det hende